

[Agerschou]

skabelig. Vi har i bemærkningerne nævnt et par eksempler, f.eks. at der er behov for en sociologisk orienteret forskning i virkningerne af den informationskampagne, som er i gang, og der er f.eks. også brug for forskning i den psykologiske indsats over for AIDS-patienter. Jeg vil gerne bede ministeren fortælle, hvordan de former for forskning vil få støtte. Vil de kunne få støtte via statens lægevidenskabelige forskningsråd eller hvordan?

Til slut vil jeg sige, at der er god grund til, at folketinget og folketingets kommunaludvalg følger dette område meget omhyggeligt og meget nøje. Og hvorfor det? Fordi det gør de ansvarlige ministre ikke. Jeg vil godt nævne et par eksempler.

Omkring februar 1984 opfordrede SF og VS til, at der blev gennemført forebyggende helbredsundersøgelser. Det ville man ikke, men de blev gennemført den 1. juni 1984. Det var ét eksempel.

Et andet eksempel: i marts 1985 krævede vi gennemført information, ikke blot over for risikogrupperne, men over for hele befolkningen. Det blev afvist, men gennemført syv måneder efter af den daværende indenrigsminister. Vi har ved utallige lejligheder krævet midler til forskningen, vi har fremsat et forslag, og nu, nogle måneder efter at forslaget blev fremsat, meddeler undervisningsministeren os, at der er afsat 6 mill. kr.

Vi synes ærlig talt, at når regeringen alligevel har i sinde at gennemføre større eller mindre dele af det, SF og VS foreslår i forbindelse med indsatsen over for sygdommen AIDS, hvorfor så ikke gøre det med det samme, når vi foreslår det, og ikke vente til et stykke tid efter? Det hænger naturligvis sammen med, at det i forbindelse med sygdommen AIDS er vigtigt at gå i gang hurtigt med de relevante initiativer. Jeg synes ærlig talt, at hurtigheden har manglet hos de ansvarlige ministre, der hidtil har beskæftiget sig med området.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Når hr. Agerschou spørger, hvorfor vi ikke har gjort det noget før, hvorfor pengene ikke går til nogle andre forskningsprojekter, så er svaret, at vi jo ikke kan svare på en anmodning fra det lægevidenskabelige forskningsråd, før vi har fået den. Jeg mener, vi har været ganske kvikke til at træffe beslutning

om dette ekstra beløb. Vi fik brevet sidst i februar. Jeg fik det i marts, lige før påske, og beslutningen blev truffet i regeringen den 1. april, så jeg kan ikke se, at det kunne gå ret meget hurtigere.

Med hensyn til det konkrete forskningsprojekt, eller hvad det nu var, hr. Agerschou mente der skulle sættes penge af til, vil jeg naturligvis fuldstændig henholde mig til den prioritering, det lægevidenskabelige forskningsråd har foretaget. Jeg tror, det er meget klogt, at vi lader vores forskningsorganisation give os råd med hensyn til, hvad der er vigtigere end andet.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Undervisningsministeren mener, regeringen har været ganske kvik. Så er der åbenbart stor forskel på, hvordan man vurderer kvikhed. Vi har gennem det sidste års tid over for specielt indenrigsministeren fremhævet, at der var brug for økonomiske midler til AIDS-forskningen. Forskerne på området har både i faglige tidsskrifter og dagspressen meddelt, at der var brug for øgede økonomiske midler, og så kan det ikke nytte noget, at undervisningsministeren mener, at man skal vente på et brev fra statens lægevidenskabelige forskningsråd. Det kan anbefales, at ministre ind imellem følger deres områder, konstaterer, at der er problemer, og selv tager initiativer.

Det er også tit en fordel, hvis ministre hører efter, hvad der bliver sagt fra talerstolen. Jeg spurgte ikke ministeren, hvorfor de midler, der nu bliver tildelt det lægevidenskabelige forskningsråd, ikke går til andre områder. Det, jeg spurgte om, var: hvad med de vigtige forskningsområder, som ikke er lægevidenskabelige, f.eks. en sociologisk orienteret forskning i virkningerne af informationskampagnen? Hvorfra vil en sådan forskning kunne hente midler?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Den vil vel kunne hente midler fra det samfundsvidenskabelige forskningsråd, som er nøjagtig lige så engageret i dette, som hr. Agerschou og jeg er.

Hermed sluttede forhandlingen.